Ἡ Σχολὴ Ὑπομηχανικῶν λέγεται ὅτι θὰ λειτουργήσῃ κατὰ τὸ ἀρξάμενον σχολικὸν ἔτος. Πότε ὅμως; Δὲν βλέπομεν ἀκόμη οὐσιαστικοποίησιν τῆς ἀποφάσεως περὶ ἱδρύσεως τῆς Σχολῆς.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Ἡ τροχονομικὴ ὑπηρεσία Χωρ)κῆς πρέπει ἀγρύπνως νὰ παρακολουθῇ τοὺς ὁδηγούς, διότι οἱ τελευταῖοι πολλάκις προσπαθοῦν νὰ εὕρουν εὐκαιρίαν διὰ ν' ἀναπτύξουν μεγαλειτέραν τοῦ δέοντος ταχύτητα.

ΕΝΑ ΤΕΡΑΣΤΙΟΝ ΕΘΝΙΚΟΝ ΘΕΜΑ

ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ ΑΜΕΣΟΣ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΜΑΣ

ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΚΑΙ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑΙ. Ὅπως εἶναι γνωστό, ὁ ὄγκος τῶν ἐξαγωγῶν μας ἀποτελεῖται ἀπὸ γεωργικὰ προϊόντα. Ἡ ἀντιμετώπισις ἑπομένως, τοῦ προβλήματος τῶν ἐξαγωγῶν ἀπαιτεῖ τὴν συντομώτερη δυνατὴ προσαρμογὴ τῶν ἐξαγομένων γεωργικῶν μας προϊόντων στὴν πραγματικὴ ζήτηση τῆς διεθνοῦς ἀγορᾶς, τόσον τῆς Δυτικῆς ὅσον καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης. Τὸν συσχετισμὸ αὐτὸ μεταξὺ τῆς αὐξήσεως τῶν ἐξαγωγῶν καὶ τῆς προσαρμογῆς τῶν καλλιεργειῶν τὸν ἐτόνισε πάλι—καὶ μὲ ἰδιαίτερη ἔμφαση—ὁ κύριος Πρωθυπουργὸς κατὰ τὸν λόγο ποὺ ἐξεφώνησε στὰ ἐγκαίνια τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης. «Ἡ ριζικὴ ἀντιμετώπισις τοῦ ἐξαγωγικοῦ μας προβλήματος, εἶπεν, συνδέεται μὲ τὴν ἀνάγκην ἀναδιαρθρώσεως τῶν καλλιεργειῶν καὶ προσαρμογῆς των ἀπὸ ἀπόψεως εἰδῶν, ποιοτήτων καὶ τιμῶν πρὸς τὰς τάσεις τῶν μεγάλων διεθνῶν ἀγορῶν».

Οἱ διεθνεῖς ἀγορὲς ὅμως δέν μᾶς ζητοῦν περισσότερο καπνό, οὔτε περισσότερη σταφίδα ἀπ' ὅτι τοὺς προμηθεύουμε σήμερα. Γιὰ τὸν καπνὸ λόγου χάρη, εἶναι γνωστὲς οἱ δυσχέρειες ποὺ συναντοῦμε στὴν Δυτικὴ Εὐρώπη γιὰ ν' αὐξήσουμε τὶς ἐξαγωγές μας. Εἶναι ἐπίσης γνωστό, ὅπως τὸ ἀπέδειξε τὸ πρόσφατο ταξίδι τοῦ ὑπουργοῦ Ἐμπορίου κ. Δερτιλῆ σὲ ὡρισμένες χῶρες τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης, ὅτι—καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνση—τὰ περιθώρια εἶναι μᾶλλον περιωρισμένα. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ στάρι μας, δέν τίθεται ζήτημα ἐξαγωγῆς του ἀφοῦ ἡ τιμή του ὑπερβαίνει σημαντικὰ τὰ διεθνῆ ἐπίπεδα.

Ποιὰ εἶναι λοιπόν, ἀπὸ τὰ ἐξαγώγιμα γεωργικά μας προϊόντα, ἐκεῖνα ποὺ ἀνταποκρίνονται στὴν πραγματικὴ ζήτηση τῆς διεθνοῦς ἀγορᾶς; Εἶναι τὰ προϊόντα ἐκεῖνα ποὺ οἱ ἐξαγωγές τους ἐσημείωσαν, κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια, τὴν πιὸ ἔντονη ἄνοδο: εἶναι τὸ βαμβάκι καὶ τὰ φρουτολαχανικά. Πρὸς αὐτὰ τὰ προϊόντα πρέπει λοιπὸν νὰ στρέψουμε ὅλη τὴν προσοχή μας.

Ἀξιόλογη πρόοδος σημειώθηκε ἤδη, κατὰ τὰ μεταπολεμικὰ ἔτη, στὸν τομέα τῆς ἀναδιαρθρώσεως τῶν καλλιεργειῶν, σὲ σύγκριση μὲ τὴν προπολεμικὴ ἐποχή. Χάρις στὰ διάφορα ἀποξηραντικὰ καὶ προστατευτικὰ ἔργα ποὺ ἔγιναν σ' ὅλη τὴν χώρα, οἱ καλλιεργούμενες ἐκτάσεις ἔφθασαν σήμερα τὰ 28,5 ἑκατομ. στρέμματα ἀντὶ τῶν 22,5 ἑκατομ. τὸ 1938. Αὐξήθηκαν δηλαδὴ κατὰ 26 ο)ο περίπου, χωρὶς νὰ ὑπολογίζουμε τὴν δενδροκαλλιέργεια καὶ τὴν ἀμπελοκαλλιέργεια. Τὴν αὔξηση αὐτὴ τὴν κάλυψαν, κατὰ κάποιο ποσοστὸ οἱ νέες δυναμικὲς καλλιέργειες. Ἔτσι, οἱ σπαρμένες μὲ βαμβάκι ἐκτάσεις ἀνέρχονται σήμερα σὲ 1.600.000 στρέμ. ἀντὶ 619.000 στρεμ. προπολεμικά, καὶ οἱ σπαρμένες μὲ λαχανικὰ σὲ 1.600.000 στρέμ. ἀντὶ 873 στρεμ. Τὴν ἴδια ἐξέλιξη ἀκολούθησαν καὶ οἱ δενδροφυτευμένες ἐκτάσεις. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ πρέπει ἰδιαιτέρως νὰ τραβήξῃ τὴν προσοχή μας εἶναι ὅτι, ἐπὶ τῶν 6 ἑκατ. στρεμ. ποὺ αὐξήθηκαν συνολικὰ οἱ καλλιεργούμενες ἐκτάσεις, τὰ τρία περίπου ἑκατομμύρια, δηλ. τὸ μισὸ ἀφιερώθηκαν στὴν καλλιέργεια τοῦ σίτου.

Ἡ ἐξέλιξη αὐτὴ τῶν καλλιεργειῶν μας εἶναι ἀντιοικονομική, εἶναι ἀντίθετη πρὸς τὸ ἐθνικὸ συμφέρον καὶ ἀντίθετη πρὸς τὸ ἀτομικὸ συμφέρον τῶν ἀγροτῶν μας. Ἀρκεῖ νὰ σκεφθοῦμε ὅτι ἂν ἡ Ἑλλὰς καλλιεργοῦσε 2 ἑκατομ. 300.000 στρέμ. μὲ βαμβάκι, ἡ ἀξία αὐτοῦ τοῦ βαμβακιοῦ θὰ ὑπερεκάλυπτε τὴν ἀξία τῆς σιτοπαραγωγῆς ποὺ ἐκτείνεται σήμερα σὲ πάνω ἀπὸ 11 ἑκατ. στρέμματα.

Γι' αὐτὸ εἶναι ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη νὰ ἀνατραπῇ αὐτὴ ἡ ἐξέλιξη. Ἀποτελεῖ πραγματικὸ κίνδυνο γιὰ τὴν γεωργία μας καὶ γιὰ τὸ ἐξαγωγικό μας ἐμπόριο νὰ αὐξάνουν οἱ καλλιεργούμενες μὲ πλεονάζον στάρι ἐκτάσεις, ἐνῶ οἱ καλλιεργούμενες μὲ περιζήτητα προϊόντα αὐξάνουν μὲ πιὸ ἀργὸ ρυθμό. Ἐπιβάλλεται νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ ἐπέκταση τῶν δυναμικῶν καλλιεργειῶν καὶ νὰ συγκρατηθῇ στὰ σημερινὰ της ἐπίπεδα ἡ σιτοπαραγωγή.

Ἐπειδὴ ὅμως ἡ στρεμματικὴ ἀπόδοση τῆς γῆς αὐξάνει συνεχῶς μὲ τὴν διάδοση τῆς μηχανικῆς καλλιεργείας, μὲ τὴν ἐπέκταση τοῦ ἀρδευτικοῦ δικτύου καὶ μὲ τὴν ἐντατικώτερη χρησιμοποίηση τῶν λιπασμάτων, ἡ συγκράτηση τῆς σιτοπαραγωγῆς στὰ σημερινά της ἐπίπεδα συνεπάγεται τὸν περιορισμὸ τῶν σιτοκαλλιεργουμένων ἐκτάσεων. Τὰ νέα περιθώρια καλλιεργείας ποὺ θὰ δημιουργηθοῦν στὸ μέλλον μὲ τὴν αὔξηση τῆς στρεμματικῆς ἀποδόσεως καὶ μὲ τὴν ἀποξήρανση ἑλωδῶν ἐκτάσεων, πρέπει νὰ ἀφιερωθοῦν ἀποκλειστικὰ στὶς νέες καλλιέργειες.

Ἡ στροφὴ τῆς γεωργίας μας πρὸς τὰ δυναμικὰ ἐξαγώγιμα προϊόντα, πρὸς τὸ βαμβάκι ἰδίως καὶ τὰ φρουτολαχανικά, εἶναι ζήτημα ἐπιβιώσεώς της μέσα στὰ δημιουργούμενα μεγάλα οἰκονομικὰ σύνολα.

ΤΟ ΚΡΕΜΛΙΝΟΝ ΠΛΕΟΝ ΟΜΟΛΟΓΕΙ...

ΜΟΝΟΝ ΣΤΑ ΧΑΡΤΙΑ Η ΕΥΗΜΕΡΙΑ ΤΩΝ ΡΩΣΩΝ

Η ΑΥΞΗΣΙΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΕΙΝΑΙ ΑΣΗΜΑΝΤΟΣ

ΔΑΙΔΑΛΩΔΕΙΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ ΚΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ

Ν. ΥΟΡΚΗ. (Ἰδ. ἀνταπόκρισις). Οἱ Δυτικοὶ οἰκονομολόγοι ἀντιμετώπιζαν μὲ μεγάλην πάντοτε δυσπιστίαν, τὶς δαιδαλώδεις στατιστικὲς μὲ τὶς ὁποῖες ὁ Κρούστσεφ προσπαθοῦσε ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἡ σοβιετικὴ οἰκονομία ἀναπτύσσεται ταχύτερα ἀπὸ τὴν ἀμερικανικήν, τὴν ὁποίαν, μοιραίως, θὰ ὑποσκελίσῃ. Οἱ ἀμφιβολίες τους ἐδικαιώθηκαν, κατὰ τρόπον μάλιστα ἀναντίρρητον: ἀπὸ τὸν πρύτανιν τῶν Ρώσων οἰκονομολόγων Στάνισλαβ Γκουστάνοβιτς Στρουμίλιν.

Ὁ ἡλικίας 83 ἐτῶν οἰκονομολόγος, ὁ ὁποῖος καταρτίζει τὶς κατευθυντήριες γραμμὲς τῶν 5ετῶν σχεδίων καὶ ὑπῆρξεν ὁ κύριος ἀπολογητὴς τῆς ἐκστρατείας ταχείας ἐκβιομηχανήσεως τοῦ 1928, εἶναι ὁ μόνος ἀπὸ τοὺς θεμελιωτὰς τῆς σοβιετικῆς οἰκονομίας, ὁ ὁποῖος κατώρθωσε νὰ ἐπιζήσῃ τῶν διαφόρων ἐκκαθαρίσεων. Τὸ γεγονὸς αὐτό, καθὼς καὶ ἡ μεγάλη του ἡλικία τοῦ ἐπιτρέπουν νὰ δείχνῃ μερικὲς φορὲς κάποια ἀνεξαρτησία ἔναντι τοῦ Κρεμλίνου.

Πρὸ ἡμερῶν, λοιπόν, ἐξέδωσε μία σειρὰ οἰκονομικῶν μελετῶν μὲ τὸν τίτλον: «Ἀποδοτικότης ἐπενδύσεως», ποὺ ἐδικαίωσε τὶς καχυποψίες τῶν Δυτικῶν ὅτι οἱ στατιστικὲς τῶν Ρώσων εἶναι ἀναξιόπιστες, διότι γίνονται «διπλὲς καταμετρήσεις». Συγκεκριμένως, στὸν ὑπολογισμὸν τῆς συλλογικῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς, οἱ Ρῶσοι στατιστικολόγοι ὑπολογίζουν ἐπανειλημμένως τὴν ἀξίαν τοῦ χάλυβος, ἐπὶ παραδείγματι, κατ' ἀρχὴν ὅταν εἶναι σὲ φύλλα καὶ ἐν συνεχείᾳ στὶς διάφορες φάσεις παραγωγῆς ἑνὸς βιομηχανικοῦ προϊόντος.

«Μὲ τὴν μέθοδον αὐτὴν ἡ αὔξησις τῆς παραγωγῆς ἐξογκώνεται καὶ μάλιστα σκοπίμως», γράφει ὁ Στρουμίλιν, ὁ ὁποῖος συνιστᾷ νὰ ὑπολογίζεται ἡ ἀξία τῆς βασικῆς πρώτης ὕλης μία μόνον φοράν —ὅπως ἀκριβῶς γίνεται καὶ στὶς δυτικὲς χῶρες. Καὶ γιὰ ν' ἀποδείξῃ τὴν ὀρθότητα τῶν ἀπόψεών του, ὁ γηραιὸς οἰκονομολόγος κάνει τὶς δικές του στατιστικές, ποὺ ἀποκαλύπτουν ὅτι ἡ αὔξησις τῆς σοβιετικῆς παραγωγῆς ἀκολουθεῖ πολὺ βραδύτερον ρυθμόν. Συγκεκριμένως, ἀπὸ τὸ 1945 ἕως τὸ 1953 ἐτριπλασιάσθη, ἐνῶ τὸ Κρεμλῖνον ὑποστηρίζει ὅτι ὑπερετετραπλασιάσθη. Ἐπίσης, ἡ πραγματικὴ αὔξησις τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς κατὰ τὸ 1955—56 εἶναι μόνον 8 ο)ο καὶ ὄχι 14 ο)ο

Ἐνῶ ὅμως οἱ Δυτικοὶ οἰκονομολόγοι εἶναι ἐνθουσιασμένοι μὲ τὴν δικαίωσιν τῶν ὑποψιῶν τους, ὁ καθηγητὴς Ἄμπραμ Μπέργκσον, τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Χάρβαρντ, ἐχαρακτήρισε τὶς στατιστικὲς τοῦ Στρουμίλιν «παραπλανητικές», ὑποστηρίζων ὅτι ἡ σοβιετικὴ παραγωγὴ ηὐξήθη, ἀπὸ τοῦ 1928 μέχρι σήμερα κατὰ 63,3 ο)ο, δηλαδὴ μόλις εἰς 50 ο)ο τῶν ρωσικῶν ἰσχυρισμῶν.

Ἐν τούτοις, τὸ ἐρώτημα ποὺ ἀπασχολεῖ τοὺς Δυτικούς, εἶναι πολιτικόν, ὄχι οἰκονομικόν. Ἐνδεχομένως ὁ λογοκριτὴς νὰ μὴ ἀντελήφθη πολὺ καλὰ τὴν σημασίαν τῶν στατιστικῶν πινάκων καὶ τῶν συμπερασμάτων τοῦ Ρώσου οἰκονομολόγου. Τὸ πιθανώτερον, ὅμως, εἶναι ὅτι οἱ Ρῶσοι οἰκονομολόγοι ἀντιμετωπίζουν πλέον μίαν ὀδυνηρὴ πραγματικότητα. Ἡ παραποίησις τῶν στατιστικῶν στοιχείων ἐνδέχεται νὰ ἐξυπηρετῇ τοὺς προπαγανδιστικοὺς σκοποὺς τοῦ κ. Κρούστσεφ μέχρις ἑνὸς σημείου. Πέραν, ὅμως, τοῦ σημείου αὐτοῦ ὁδηγεῖ τοὺς Σοβιετικοὺς οἰκονομολόγους σὲ δαπανηρὰ καὶ ἐπικίνδυνα σφάλματα. Ὁπωσδήποτε, τὸ συμπέρασμα εἶναι ὅτι ἡ...θρυλικὴ πλέον ἀνάπτυξις τῆς σοβιετικῆς οἰκονομίας εἶναι μία μεγάλη ἀπάτη.

ΕΠΙ ΤΗ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΙ

Ο ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ

Τοῦ κ. ΧΡΗΣΤΟΥ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ
[Δημάρχου, πρώην ὑπουργοῦ]

Πενῆντα χρόνια ἀφιερώσεως, εἰς τὴν Δημοσιογραφίαν—αὐτὴν ποὺ πρέπει νὰ γράφεται μὲ κεφαλαῖα—εἶναι πενῆντα χρόνια Πίστεως. Καὶ ἐπιτρέπετε κάτι; Τῆς δυσκολωτέρας Πίστεως ἐξ ὅσων προϋποθέτει ὁ δημόσιος βίος. Διότι, χωρὶς ἀμφιβολίαν, εἶναι τόσαι αἱ διακυμάνσεις, αἱ ἐναλλαγαὶ καὶ αἱ μεταβολαί, τόσαι αἱ ἀπογοητεύσεις καὶ αἱ μεταπτώσεις καὶ τὸ κυριώτερον τόσον ταχύς, τόσον ραγδαῖος ὁ ρυθμός, ποὺ ἀκολουθοῦν ὅλα αὐτά, ὥστε ἡ πίστις αὐτὴ νὰ χρειάζεται, ὡς θώρακα τὸν φανατισμόν, διὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ κρατήσῃ ἀδάμαστους καὶ ἀπαρασάλευτους τοὺς ὄγκους τῶν γεγονότων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν παντοειδῶν ἐπιπτώσεων. Δὲν ἀρκεῖ δὲ νὰ ὑπάρχῃ. Πρέπει νὰ εἶναί καὶ διαρκῶς εὐεργετική, νὰ παρακολουθῆται ἀπὸ τὰ στοιχεῖα τῆς συνεχοῦς ἑτοιμότητος, νὰ ἔχῃ τὸ προνόμιον τῆς ἀγωνιστικῆς διαθέσεως καὶ πρὸ παντὸς νὰ διατηρῇ τὴν παρθενικὴν δροσιὰ τῶν πρώτων ἐξορμήσεων. Συνεπῶς ἐπιβάλλεται ὄχι ἁπλῶς ἡ πίστις. Ἀλλ' ἡ συνείδησις τῆς πίστεως. Συνείδησις ἀκμαία, μαχητική, ἀνένδοτος. Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ἰδιάζουσα δυσκολία. Διότι, ἂς μὴ λησμονοῦμεν. Ἀπὸ καμμίαν σκοπιὰν ἡ ζωὴ δὲν περνᾷ μὲ τόσην ἀμεσότητα καὶ τόσην ρεαλιστικὴν αἴσθησιν, ὅσον ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς τῆς Δημοσιογραφίας. Εἶναι ἕνας δέκτης, ὁ πρῶτος δέκτης τῶν συγκινήσεων, ποὺ πρέπει ἀμέσως νὰ μεταβάλλεται εἰς πομπόν, διὰ νὰ μεταδίδῃ ὅ,τι ἠμπορεῖ νὰ ὠφελήσῃ, εἴτε ὑπὸ τὴν μορφὴν τῆς ἐξάρσεως καὶ ἀναγνωρίσεως, εἴτε ὑπὸ τὴν μορφὴν τοῦ ἐλέγχου καὶ τῆς ἐπικρίσεως.

Ἀλλὰ τὸ θέμα εἶναι τόσον εὐρὺ καὶ τόσον δελεαστικόν, ὥστε ἠμπορεῖ νὰ παρασύρῃ μακράν. Καὶ εἰς τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν εὑρίσκεται ἀλλοῦ ὁ σκοπός. Ὄχι βέβαια, εἰς τὸ νὰ ὁμιλήσῃ διὰ τὸν ἑαυτόν του ὁ γράφων. Νομίζει ὅμως, ὅτι δικαιοῦται νὰ ἀναφερθῇ εἰς τὴν περίπτωσίν του. Διότι αὐτὴ ἔχει τὸν παράγοντα γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος. Ἠμπορεῖ νὰ ὠφελήσῃ. Διότι καὶ ὅλα ἂν ἀμφισβητηθοῦν καὶ δι' ὅλα ἂν ἐγερθοῦν ἐνστάσεις, ἀπομένει κάτι ποὺ δὲν φοβεῖται τίποτε, ποὺ εἶναι ἰσχυρότερο ἀπ' ὅλα. Ἡ πεντηκονταετηρὶς τῆς προσηλώσεως, κυριολεκτικώτερον τῆς ἀφιερώσεως, εἰς τὴν μεγάλην ἀποστολὴν τῆς Δημοσιογραφίας.

Ἤρχισεν ἡ πεντηκονταετία αὐτὴ μὲ παλμόν. Συμπληροῦται μὲ τὸ ἴδιον στοιχεῖον. Ἔχει μείνει ὁ ἐνθουσιασμὸς ἐκεῖνος τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐφηβίας, ἡ ἔξαρσις τῶν πρώτων βημάτων, ἡ συγκίνησις μὲ τὴν ὁποίαν παρέδωσα τὸ πρῶτον χειρόγραφόν μου εἰς τὸν ἐλθόντα εἰς τὸ Μεσολόγγι ἀείμνηστον ἐκδότην—διευθυντὴν τῆς «Πελοποννήσου» Διονύσιον Βασιλειάδην—Φραγκόπουλον, διὰ νὰ μοῦ ἀναθέσῃ —ἤμην μαθητὴς τοῦ Σχολαρχείου ὑπὸ τὸν Ἰωάννην Παλαμᾶν Διαμαντῆν Σούσταν ἀλησμονήτους καὶ κ. Ἰωάννην Σαρλῆν ἐν Πάτραις—τὴν ἔμμισθον ἀνταπόκρισιν τῆς ἐφημερίδος του εἰς τὴν πόλιν. Εἶχα τὴν αἴσθησιν τότε κάποιας τελετουργικῆς ἐπισημότητος. Καὶ δὲν θὰ λησμονήσω ποτὲ τὴν ἐκ μέρους μου ἔμφοβον ἀναμονὴν μέχρις ὅτου παρέλθουν τὰ ὀλίγα λεπτά, κατὰ τὰ ὁποῖα τὸ βλέμμα τοῦ διευθυντοῦ τῆς «Πελοποννήσου» περιέτρεχε τὰ πρῶτα χειρόγραφα τῆς ἀνταποκρίσεως διὰ τὴν ἀθλίαν κατάστασιν τοῦ Ἡρώου. Ἦτο μία ἀναμονὴ ἐτυμηγορίας, γεμάτη ἀγωνία κυριαρχημένη ἀπὸ φιλοδοξία, βασανισμένη εἰς τὴν συγκίνησιν τοῦ πρώτου βαπτίσματος. Μὲ εἶχον συστήσει οἱ διευθύνοντες τὸ ἐν Μεσολογγίῳ πρακτορεῖον τῶν ἐφημερίδων ἀλησμόνητος Σπυρίδων Ἀρβανίτης καὶ Θεόδωρος Δρακόπουλος. Ἔπειτα ἦλθεν ἡ εὐτυχία τῆς τυπωμένης πλέον ἀναγνωρίσεως. Ἂς εἴπωμεν τῆς καθιερώσεως. Διὰ τὸν δημοσιογράφον ἡ ὥρα ἐκείνη εἶχε τὸν μοναδικὸν παλμὸν τῆς ἀφετηρίας. Θὰ τὴν ἐνθυμῆται μέχρι τελευταίας πνοῆς. Καὶ ἦτο ἡ πρώτη ἀμοιβὴ—μικρὰ βεβαίως—τὴν ὁποίαν ἐκέρδιζα εἰς χρῆμα, ἀπὸ τὰ μαθητικὰ θρανία.

Παρῆλθον ἔκτοτε πενῆντα χρόνια. Καὶ εἰς τὴν διαδρομήν των συνηντήσαμεν γεγονότα αὐτόχρημα ἱστορικά. Ἀνόδους καὶ πτώσεις. Δόξαν καὶ πικρίας. Πολέμους καὶ Ἐπαναστάσεις. Νίκας καὶ κατοχήν. Ἐνθουσιασμοὺς καὶ ἀπογοητεύσεις. Ὁ κόσμος ἤλλαξε μορφήν. Τὰ μεγέθη τῶν ἀξιῶν ἴσως μετεβλήθησαν. Αἱ ἀλλαγαὶ εἶναι ἐν πολλοῖς ριζικαί. Εἰς τὸ ξεκίνημα ὁ σιδηρόδρομος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀπετέλει πρόοδον μεγίστην. Εἰς τὰ πενῆντα χρόνια δὲν θεωρεῖται σπουδαία ὑπόθεσις τὸ ὑπερηχητικὸν ἀεροπλάνον. Καὶ ὅμως! Μέσα ἀπὸ τὴν ὅλην αὐτὴν τὴν θύελλαν τῶν συγκινήσεων, ἡ συγκίνησις τῆς παραδόσεως τοῦ πρώτου χειρογράφου παραμένει ἡ ἰδία. Ἀμετάβλητος καὶ δημιουργική. Παλμώδης καὶ γοητευτικῶς ἰδιότυπος. Εἶναι αὐτό, ποὺ λέγεται τράκ; Πιστεύω ναί. Ὁ ὑποφαινόμενος διετέλεσεν κατόπιν συντάκτης τῆς «Πελοποννήσου», κατὰ τοὺς φοιτητικούς του χρόνους συντάκτης τοῦ «Χρόνου» τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἄλλων περιοδικῶν καὶ ἐφημερίδων, ἀρχισυντάκτης κατόπιν τῆς «Πελοποννήσου»—ὑπὸ τὴν μορφὴν τοῦ «Τηλεγράφου» καὶ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν κατὰ τὴν δικηγορικὴν καὶ δημαρχιακήν μου σταδιοδρομίαν ἐκδότης καὶ διευθυντὴς τῆς «Στερεᾶς Ἑλλάδος», καὶ συντάκτης ὅλων τῶν ἐκδοθέντων μέχρι σήμερον ἐγκυκλοπαιδικῶν λεξικῶν. Ἔχει γράψει, τοὐλάχιστον εἰς ὄγκον, ὅσα ἴσως ἄλλος οὐδείς, ἐκτὸς τῶν βιβλίων. Ἔχει ἀσχοληθῆ μὲ ἀνεξάντλητον ἀριθμὸν θεμάτων. Ἔχει χειρισθῆ περιστάσεις κρισίμους. Καὶ τώρα ἀκόμη ποὺ εὑρίσκεται ἐν συνταξιοδοτικῇ καταστάσει δὲν ἐγκαταλείπει τὴν προσφιλῆ του ἀρθρογραφίαν. Ἐν τούτοις κάθε φοράν, ποὺ παραδίδει ἄρθρον του διὰ τὸ τυπογραφεῖον ἔχει τὸ τράκ. Ἔχει τὸν φόβον τοῦ ἀναγνώστου. ποὺ τὸ πρωῒ θὰ κρίνῃ. Αὐτοῦ τοῦ ἀοράτου πανισχύρου δικαστοῦ, ποὺ ἵσταται ἕτοιμος νὰ κατα-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΑΙ ΝΕΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΙ

ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΙΔΗΡΟΥ ΚΑΙ ΧΑΛΥΒΟΣ ΘΕΜΕΛΙΩΝΕΙ ΤΗΝ ΒΑΡΕΙΑΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΝ

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΟΛΑΙ ΑΙ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ. (Ἰδ. ὑπηρ.). Ἡ δημιουργία βαρειᾶς βιομηχανίας ἀποτελεῖ τὴν προϋπόθεσιν τῆς ἐκβιομηχανίσεως καὶ τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ τῆς οἰκονομίας μας. Χωρὶς βαρειὰ βιομηχανία δὲν μπορεῖ νὰ ἐπιτευχθῇ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις καὶ ἑπομένως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ λυθοῦν τὰ οἰκονομικὰ προβλήματα τῆς χώρας. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος, γιὰ τὸν ὁποῖον πρωταρχικὸ μέλημα τῆς Κυβερνήσεως εἶναι νὰ προωθήσῃ τὶς βαρειὲς βιομηχανίες, ποὺ προβλέπει τὸ Πενταετὲς Πρόγραμμα Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως. Δὲν παρῆλθε ἀκόμη τὸ πρῶτο ἔτος τοῦ Προγράμματος καὶ ἀρκετὲς ἀπὸ τὶς δέκα προβλεπόμενες βασικὲς βιομηχανίες ἄρχισαν ἤδη νὰ κατασκευάζωνται, ὅπως τὸ ἐργοστάσιο ἀζωτούχων λιπασμάτων, καὶ ἄλλα. Δύο γεγονότα ὅμως ἀξίζει νὰ χαιρετισθοῦν μὲ ἰδιαίτερη ἱκανοποίηση καὶ μὲ εἰλικρινῆ ἐνθουσιασμὸ ἀπὸ ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς Ἕλληνας: ἡ ὑπογραφὴ τῆς συμβάσεως γιὰ τὴν ἵδρυση ἐργοστασίου ἀλουμινίου καὶ ἡ ἀπόφασις ἱδρύσεως βιομηχανίας σιδήρου καὶ χάλυβος, ποὺ θεμελιώνουν ὁριστικὰ τὴν βαρειὰ βιομηχανία στὴ χώρα μας.

Γιὰ νὰ ἐπιταχυνθῇ ὁ ρυθμὸς τῆς ἐκβιομηχανίσεως καὶ γιὰ νὰ συστηματοποιηθῇ ἡ καταβαλλομένη προσπάθεια, ἡ Κυβέρνησις ἵδρυσε στὶς ἀρχὲς τοῦ ἔτους τὸν ΟΒΑ, δηλαδὴ τὸν Ὀργανισμὸν Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως, μὲ τὴν ἀποστολὴ νὰ θεμελιώσῃ τὶς βασικὲς βιομηχανίες τοῦ Πενταετοῦς Προγράμματος. Τώρα δὲ ἡ Κυβέρνησις τοῦ ἀναθέτει τὴν πρωτοβουλία νὰ ἱδρύσῃ τὴν βιομηχανία σιδήρου καὶ χάλυβος. Λόγῳ τῆς ἀποφασιστικῆς σημασίας τοῦ ἔργου αὐτοῦ γιὰ τὴν πραγματοποίηση τοῦ ὅλου Προγράμματος καὶ γιὰ τὴν ἐν γένει ἐξέλιξι τῆς οἰκονομίας μας, ἡ ἀπόφασις αὐτὴ ἀποτελεῖ πανηγυρικὴν ἐπικύρωση τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ ΟΒΑ ὡς ἐξειδικευμένου ὀργάνου βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας. Ὁ ΟΒΑ προτίθεται νὰ καλέσῃ τὶς ἤδη ὑπάρχουσες ἑλληνικὲς βιομηχανίες χάλυβος νὰ συμμετάσχουν στὴν νέα ἐπιχείρηση. Παραλλήλως ὅμως δὲν ἀποκλείεται νὰ κληθοῦν καὶ ξένες σιδηροβιομηχανίες νὰ καλύψουν ἕνα μέρος τῶν ἐπενδύσεων, ποὺ θὰ ἀπαιτηθοῦν καὶ ποὺ ὑπολογίζονται σὲ 75 ἑκατομμύρια δολλάρια.

Ἀπὸ τώρα ξένοι βιομηχανικοὶ κύκλοι ἐκδηλώνουν ἔντονο ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν ἱδρυθησομένη ἑλληνικὴ βιομηχανία σιδήρου καὶ χάλυβος. Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὴν καθαρὰ οἰκονομική τους συμβολή, ἡ συμμετοχή τους εἰς τὸ ἔργον θὰ ἔχῃ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα στὸν τεχνικὸ καὶ στὸν διοικητικὸ τομέα. Διότι ἡ ὀργάνωσις μιᾶς ἐπιχειρήσεως αὐτῆς τῆς ὁλκῆς καὶ ἡ κατάλληλη ἐκπαίδευσις τοῦ προσωπικοῦ της, ἀπαιτοῦν γνῶσιν καὶ πρὸ παντὸς πεῖρα, ποὺ δὲν ὑπάρχουν ἀκόμη στὸν τόπο μας. Γι' αὐτοὺς τοὺς λόγους θὰ εἶναι εὐπρόσδεκτη κάθε πρότασις ξένων ἐπιχειρηματιῶν.

Σὲ 250.000 τόννους χάλυβος θὰ ἀνέρχεται ἡ παραγωγὴ τοῦ νέου ἐργοστασίου χάλυβος ἔναντι 100.000 περίπου, ποὺ παράγουν τὰ ὑπάρχοντα ἤδη ἐργοστάσια. Ἡ λειτουργία τῆς νέας βιομηχανίας δὲν πρόκειται ὅμως νὰ βλάψῃ σὲ τίποτε τὶς ὑπάρχουσες ἐπιχειρήσεις, ἀφοῦ ἡ συνολικὴ ζήτησις χάλυβος θὰ ἀνέρχεται σὲ 600.000 τόννους τὸ 1964, ἐνῶ ἡ συνολικὴ παραγωγὴ εἶναι ζήτημα ἂν θὰ φθάνῃ τὶς 400.000 τόννους. Εἶναι λοιπὸν πολὺ εὐνοϊκὲς οἱ προϋποθέσεις γιὰ τὴν δημιουργία ἰσχυρᾶς βιομηχανίας χάλυβος. Θὰ ἔχῃ ἐξησφαλισμένη εὐρεῖα ἐσωτερικὴ ἀγορά, ἱκανὴ ν' ἀπορροφήσῃ ὁλόκληρη τὴν παραγωγή της καὶ τὴν παραγωγὴ τῶν ἄλλων, μικροτέρων, ἐργοστασίων. Ἐκτὸς ἀπὸ ἐξησφαλισμένη ἀγορά, ἡ Ἑλληνικὴ βιομηχανία χάλυβος διαθέτει ἄφθονη καὶ ἐξαιρετικὴ πρώτη ὕλη: τὰ σιδηρομεταλλεύματα, ποὺ ἐξορύσσονται στὴν Θάσο, στὴν Σέριφο καὶ τελευταῖα στὴν Κρήτη. Τὰ βέβαια ἀποθέματα τοῦ ἑλληνικοῦ ὑπεδάφους σὲ σιδηρομετάλλευμα ἀνέρχονται σὲ 9,5 ἑκατομμύρια τόννους. Μέχρι σήμερα ὅμως τὸ σιδηρομετάλλευμα αὐτὸ ἐξάγεται ἀκατέργαστο στὸ ἐξωτερικὸ καὶ ἀναγκαζόμεθα νὰ εἰσάγουμε ἀπ' ἔξω προϊόντα ἐκ χάλυβος. Σκοπὸς ἀκριβῶς τοῦ Πενταετοῦς Προγράμματος εἶναι ἡ ἀξιοποίησις τῶν φυσικῶν πόρων τῆς χώρας καὶ ἰδίως τοῦ μεταλλευτικοῦ της πλούτου. Ἡ νέα βιομηχανία χάλυβος θὰ ἀπορροφήσῃ τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς ἐξορυσσομένης ποσότητος, δηλαδὴ 400.000 τόννους ἐπὶ 550.000 τόννων παραγομένου κάθε χρόνο σιδηρομεταλλεύματος. Ὁ καθένας ἀντιλαμβάνεται ὅλο τὸ ὄφελος, ποὺ θὰ προκύψῃ ἔτσι γιὰ τὴν ἐθνική μας οἰκονομία. Μὲ τὸ σιδηρομετάλλευμα, ποὺ θὰ ἐπεξεργάζεται ἀπὸ ἑλληνικὰ χέρια, θὰ παραχθῇ ποσότητα χάλυβος, ποὺ θὰ καλύπτῃ τὰ δύο τρίτα περίπου τῆς ἐσωτερικῆς καταναλώσεως. Ἔτσι, ὄχι μόνον θὰ ἀπορροφηθῇ μεγάλος ἀριθμὸς ἐργατῶν, τεχνιτῶν, μηχανικῶν, ἀλλὰ καὶ θὰ γίνῃ σοβαρὰ οἰκονομία συναλλάγματος. Εὐρεῖα ἐσωτερικὴ ἀγορὰ καὶ ἄφθονη πρώτη ὕλη εἶναι δύο παράγοντες, ποὺ ἐξασφαλίζουν τὴν βιωσιμότητα καὶ τὴν πρόοδο τῆς βιομηχανίας χάλυβος στὴν χώρα μας. Ἐπὶ πλέον ὅμως, οἱ τιμές της θὰ εἶναι σὲ θέση νὰ συναγωνισθοῦν ἐπιτυχῶς τὶς τιμὲς τῶν χωρῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς χωρὶς δασμολογικὴ προστασία.

Ὑπάρχουν συνεπῶς ὅλες οἱ προϋποθέσεις γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἡ βιομηχανία χάλυβος, πού, μαζὶ μὲ τὴν βιομηχανία ἀλουμινίου, ἐγκαινιάζει μιὰ νέα ἐποχὴ στὴν οἰκονομικὴ ἱστορία τῆς Ἑλλάδος.

ΘΑ ΓΙΝΗ ΚΡΑΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΙΣ ΔΙΑ ΤΑ ΚΑΠΝΑ ΕΣΟΔΕΙΑΣ 1958-59

ΟΥΔΕΜΙΑ ΠΑΡΑΤΑΣΙΣ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ. (Ἰδιαίτερον τηλ]μα). Χθὲς ἐπιτροπή, ἥτις ἐξελέγη εἰς τὸ καπνικὸν συνέδριον Κατούνης Ξηρομέρου, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ. κ. Ἀνδρ. Καπούλη, Νικ. Δ. Μαυρομάτη καὶ Σ. Τζάνη μετὰ τῶν Βουλευτῶν κ. κ. Γ. Σταμάτη καὶ Π. Σταυροπούλου καὶ τοῦ κ. Τάκη Σαλμᾶ, ἐπεσκέφθη τὸν ὑπουργὸν Ἐμπορίου Λ. Δερτιλῆν, εἰς τὸν ὁποῖον ἐξέθεσε τὴν ἐν Αἰτωλοακαρνανίᾳ δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν ἐκ τῆς τακτικῆς τῶν Καπνοβιομηχάνων, οἵτινες παρ' ὅτι χρηματοδοτούμενοι ὑπὸ τοῦ Κράτους, ἀγοράζουν μὲ ἀργὸν ρυθμὸν τὰ καπνὰ καὶ εἰς πολὺ χαμηλὰς τιμάς.

Πρὸς τοῦτο, ἡ ἐπιτροπὴ ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν κ. ὑπουργὸν ὅπως ἡ Κυβέρνησις ἐξαγγείλῃ τὴν κρατικὴν παρέμβασιν πρὸς προστασίαν τῶν καπνοπαραγωγῶν.

Ὁ κ. Δερτιλῆς ἤκουσε μὲ ἰδιαιτέραν προσοχὴν τὰς διατυπωθείσας ἀπόψεις καὶ ὑπεσχέθη τὴν ταχεῖαν ρύθμισιν τοῦ θέματος. Προσέτι ἔδωσε τὴν συγκατάθεσίν του ὅπως οἱ βουλευταὶ ἀναλάβουν τὴν πολιτικὴν εὐθύνην ἔναντι τοῦ καπνοπαραγωγικοῦ κόσμου ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς κρατικῆς παρεμβάσεως διὰ τὰ καπνὰ ἐσωτερικῆς καταναλώσεως ἐσοδειῶν 1958 καὶ 1959 μετὰ τὴν λῆξιν τῆς πρὸς τοὺς χρηματοδοτηθέντας καπνεμπόρους ταχθείσης προθεσμίας.

Ἐξ ἄλλου, ἐτόνισεν ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θὰ εἰσηγηθῇ εἰς τὴν Κυβερνητικὴν ἐπιτροπὴν παράτασιν τῆς προθεσμίας.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

ΤΙ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΤΗΝ ΣΚΩΡΙΑΣΙΝ

ΠΙΤΣΜΠΟΥΡΓΚ. Ὑπὸ τῆς ἀμερικανικῆς ἑταιρίας Οὐέστινχάους ἀνεκοινώθη ὅτι ἀνεκαλύφθησαν τὰ αἴτια, ἅτινα προκαλοῦν τὴν σκωρίασιν εἰς τὸν σίδηρον. Ἡ ἐν λόγῳ ἀνακάλυψις ἐγένετο ὑπὸ τῶν ἐπιστημόνων Ε. Γκιουλπράνσεν καὶ Τ. Κόπαν κατόπιν μακροχρονίων ἐρευνῶν καὶ πειραμάτων, οἵτινες ἀπέδειξαν ὅτι ἡ σκωρία προέρχεται ἀπὸ τὰ ἰόντα τοῦ ὑδρογόνου ἢ πρωτόνια, ἕνα ἀπὸ τὰ βασικώτερα στοιχεῖα τῆς ὕλης, ἅτινα καὶ διατρυποῦν τὸν σίδηρον, δημιουργοῦντα μεγαλυτέραν ἐπιφάνειαν διὰ τὴν ἠλεκτροχημικὴν ἐπενέργειαν τοῦ ὀξυγόνου ἐπὶ τοῦ σιδήρου. Ἐξ αὐτῆς προέρχεται καὶ ἡ καθολικὴ σκωρίασις.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ σκωρίασις ἀποτελεῖ τὴν πλέον καταστρεπτικὴν χημικὴν ἀντίδρασιν, αἱ δὲ ζημίαι ἐκ τῆς διαβρώσεως τοῦ σιδήρου μόνον εἰς τὰς ΗΠΑ ὑπολογίζονται εἰς 7 δισεκατομμύρια δολλάρια.

Τὸ νέο...
ETOILE
Simca
ΕΞΥΠ
1960
INTENDANTE
MESSAGERE

Τῶν ἐργοστασίων CHRYSLER INTERNATIONAL

Μὲ μοτὲρ 52 H.P., 9 φορολογησίμων ἵππων. 4 θυρῶν. 5 ταχυτήτων. Μὲ 2 χιλιομετρητάς, καλοριφέρ, ζεστὸ καὶ κρύο ἀέρα. 240 χιλιόμ. τὸ δοχεῖον. Ὡριαία ταχύτης 135 χλμ. Ἐλαστικὰ 560Χ14. Ἐξαρτήματα S. E. V.

ΕΙΣΦΟΡΑ ΔΡΧ. 15.000 — ΠΟΛΥΤΕΛΟΥΣ ΕΜΦΑΝΙΣΕΩΣ

ΦΟΡΤΗΓΑ

1/2 καὶ 3/4 τόν.

Ἀνοικτοῦ ἀμαξώματος — Κλειστοῦ ἀμαξώματος

ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

Πάνος Θ. Γεωργαντᾶς Ἀγ. Ἀνδρέου 93β Τηλ. 41-28

ΧΗΜΕΙΟΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΛΟΓΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
Φ. Ν. ΦΙΛΙΠΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΧΗΜΙΚΟΥ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΥ ΟΙΝΟΛΟΓΟΥ
(Τ. Καθηγητοῦ τῆς Χημείας τῶν Σ.Υ.Π. Ε.Μ. Πολυτεχνείου)
ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ 103 — ΤΗΛ. 42-54

ΟΙΝΕΜΠΟΡΟΙ—ΟΙΝΟΠΑΡΑΓΩΓΟΙ:

Πρὸς τὸ συμφέρον σας, ἐξετάζετε τοὺς οἴνους σας εἰς τὰ Ἐπιστημονικὰ Ἐργαστήριά μας. Διότι:

1ον) Ἅπαν τὸ βοηθητικὸν προσωπικόν μας ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐπιστήμονας οἰνολόγους.

2ον) Ἡ μακροχρόνιος πεῖρα μας, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ἐπιστημονικήν μας κατάρτισιν, εἶναι ἡ ἐγγύησις τῆς ἐπιτυχίας.

3ον) Διαθέτομεν τὰ πλέον ἀκριβῆ ὄργανα ἐλέγχου. Καὶ

4ον) Αἱ μεγάλαι ἐπιτυχίαι μας εἶναι γνωσταὶ εἰς τοὺς Οἰνοποιούς.

ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ 103
Τηλ. 42—54

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
ΑΙ ΓΑΛΛΙΚΑΙ ΣΠΟΥΔΑΙ
(ΓΕΩΡ. & ΑΙΚΑΤ. ΚΑΪΤΑΤΖΙΔΟΥ)
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ—ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ 126

ΔΙΑΘΕΤΟΥΣΑΙ:

1. **Πολυετῆ πεῖρα.**
2. **Πλήρη ἐνημέρωσιν,** κατόπιν ἐπανειλημμένων εἰς Πανεπιστήμια τῆς Γαλλίας μετεκπαιδεύσεων.
3. **Νεώτατον σύστημα** διδασκαλίας τῆς Γαλλικῆς διὰ συνεχοῦς συνομιλίας (Conversation).

ΥΠΟΣΧΟΝΤΑΙ
Ἕνα νέον ἔτος ἐργασίας καὶ προόδου.
Εἰς Τάξεις ὀλίγων μαθητῶν.
Εἰδικὰ τμήματα διὰ μικρὰ παιδιὰ καὶ συστεγαζόμενα σχολεῖα.
ΕΓΓΡΑΦΑΙ καθ' ἑκάστην 10—1 καὶ 5—8.
Ἔναρξις μαθημάτων 1η Ὀκτωβρίου.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΩΔΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ
ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 67
Ἐπίτιμος καλ. Διευθυντὴς Μ. ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ
Διευθυντὴς Ε. ΝΤΡΕΚΗΣ
★
ΠΙΑΝΟ — ΒΙΟΛΙ — ΦΩΝΗΤΙΚΗ —ΑΚΚΟΡΝΤΕΟΝ — ΘΕΩΡΗΤΙΚΑ—ΑΡΜΟΝΙΑ— ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ—ΕΝΟΡΓΑΝΩΣΙΣ—ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ.
★
ΣΧΟΛΗ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΩΔΙΚΗΣ Δ. Ε.
★
ΕΓΓΡΑΦΑΙ
8—12 π. μ. καὶ 5—8 μ. μ.
ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ 67
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 43-93

SCIENTIA POTESTAS EST
ΚΟΛΛΕΓΙΟΝ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 5 ΤΗΛΕΦ. 44—18
ΠΑΤΡΑΙ
Τ. ΛΟΓΟΘΕΤΗ Γ. ΖΕΡΒΟΥ—ΣΠΕΤΣΕΡΗ Χ. ΖΕΡΒΟΥ—ΣΑΒΒΑΝΗ

Νέαι Τάξεις πρωϊναί, ἀπογευματιναὶ καὶ βραδυναὶ δι' ἀρχαρίους καὶ προχωρημένους ἤρχισαν ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου.

Αἱ ἐγγραφαὶ συνεχίζονται.

Γίνονται δεκτοὶ καὶ μαθηταὶ τῶν ἀνωτέρων Τάξεων Δημοτικοῦ Σχολείου.

Προετοιμασία διὰ τὰ Διπλώματα LOWER καὶ PROFICIENCY τῶν Πανεπιστημίων ΚΑΙΜΠΡΙΤΖ καὶ ΜΙΤΣΙΓΚΑΝ.

Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει συστηματικὴν διδασκαλίαν τῆς Ἀγγλικῆς καὶ Ἀμερικανικῆς Φιλολογίας, Μεταφράσεις καὶ Γλωσσικὰς Ἀσκήσεις.

Εἰδικὸν τμῆμα ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ καὶ ΕΓΓΡΑΦΑΙ καθ' ἑκάστην 10—1 καὶ 5—8.

ΜΟΝΟΤΑΞΙΟΣ
ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΠΑΤΡΩΝ
ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΗ ΥΠΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
●●●●
Ἔναρξις μαθημάτων τὴν 8ην Ὀκτωβρίου 1960
●●●●
Ἐγγραφαὶ καὶ πληροφορίαι Κορίνθου 221 — ΠΑΤΡΑΙ — Τηλ. 42-39